

שפת אמת לפרשת נשא

שפת אמת ספר במדבר - פרשת נשא - שנת [תרל"א]
ב"ה נשא [תרל"א]:

איש כי יפליא כו'. פי' נזיר להיות נבדל מעניני עוה"ז אף כי גם הוא עושה דברי העולם אבל בכח האדם להתדבק עצמו בכח השורש של כל דבר שהוא חיות הפנימיות ונק' פלא. כדכתיב עושה נפלאות שהשי"ת נותן בחי' פלא גם בעשי' גשמיית וכ"כ רמ"א בא"ח פי' ומפליא לעשות שהרכיב השי"ת נשמה רוחני בגשם האדם ע"ש. ובמד' שוקיו עמודי שש זה העולם שנשתוקק השי"ת לברוא העולם כמ"ש ויכולו השמים לשון תאוה כו' ע"ש ששת ימים כו' מיוסדים ע"א פז חכמה יראת ה' היא חכמה ובינה סור מרע ודעת המכיר את בוראו כו'. פי' ע"י אלו הבחי' חב"ד יוכל האדם להתדבק בפנימיות חיות השי"ת שברא העולם ונשתוקק להתשוקה של הנבראים ע"י שנתרחקו ואע"פ כן ויכלו כו' שבשבת קודש יש עלי' לכל דבר שמכירים שורשם וחפצים ומשתוקקים להכלל ולהבטל אליו ית'.

שפת אמת ספר במדבר - פרשת נשא - שנת [תרל"ז]

במדבר ישא ה' פניו אליך כו' וכתיב לא ישא פנים כאן כשישראל עושין רצונו של מקום. וקשה כיון שנושא להם פנים א"כ הוא לפנים משורת הדין א"כ הדרא קושיא לדוכתא דכתיב לא ישא פנים. אכן התירוץ הוא שגם ע"ז יש משפט לעשות עם זה לפנים משורת הדין כי הכל במדה שאדם מודד כו'. ואיתא עשה רצונו כרצונך שיעשה רצונך כרצונו. פי' עושין רצונו של מקום הוא העבודה בתמימות בלי שום נגיעה עצמיות רק לעשות רצונו ית' בלבד. ולכן השכר הוא ישא פניו אליך. כי יש להבין מאי ענין נשיאת פנים אך הוא עפ"י הכתוב ורחמיו על כל מעשיו כי עיקר התעוררות הרחמים והחסד לפניו ב"ה ע"י שאנחנו כולנו מעשה ידיו והוא מכיר

הפנימיות שלנו שהוא החיות שיש בנו חלק אלוקי ממעל וע"ז הוא ית' מרחם. אמנם זאת תלוי בעבודת התחוננים כפי מה שמבורר אצלינו שהכל מעשה ידיו ויראתו על פנינו כמו כן חל עלינו שמו ית'. כמ"ש כל מי שהוא ירא שמים יש לו חן. והוא נושא חן לפני הבורא ית' כמ"ש ויחונך. ולכן הוא ית' מרחם על פנימיות החיות שלנו שהוא חלקו ית'. ישא לשון הבערה כמו משיאין משואות. פי' שמתלהב כח האש והתלהבות שיש בלבבות בני"כ כמ"ש שלהבת יה. וזהו עצמו פי' שיעשה רצונך כרצונו פי' שיוכל להיות התגלות רצון העליון ית' בלי מניעה והוא התגלות הפנימיות כנ"ל:

שפת אמת ספר במדבר - פרשת נשא - שנת [תרמ"ה]
[תרמ"ה]:

בענין סמיכות ברכת כהנים לפרשת נזירות להודיע כי גם הפרטים המתעלין מבני דורם. נזיר קודש לה'. אעפ"כ צריכין לבטל מעשיהם הטובים אל הציבור ולידע כי יצאו מן הכלל ללמד על הכלל כולו. וכמו כן הכהנים שנבחרו מבנ"י להיות מיוחדים לעבודת המקדש אעפ"כ הכל הי' בעבור הכלל שימשיכו הברכה לכלל ישראל. ואהרן הכהן זכה למצוה זו בכח זה הביטול כדכתיב וישא אהרן כו' ידיו אל העם ויברכם וכ' חז"ל שזכה מכאן לב"כ. שהכניס כל כחו לכלל ישראל. וזהו ידיו אל העם. והבין כי מאתם הוא כח עבודתו. וע"ד הלצה י"ל סיום הפסוק וירד מעשות החטאת. כי וירד הוא לשון רידוי וממשלה כמו וירד מים אל ים. לומר שבכח פעולה זו של נשיאות ידיו אל העם השליטו הקב"ה וירד בכח זה יותר מבכח גוף עשיית חטאת ועולה ושלמים: